

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010138
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8718010138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD. LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. novembra 2023, v trestnej veci obž. A. B. a spol. pre zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných A. B. a C. D. E. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/21/2018 zo dňa 09. júna 2021, takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaní

A. B. F. G. H. I. H. J. H. E. nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., K. D. XXXX/X,

a
a

C. D. E. L. D. F. M. C. I. F. nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom O. I. E., K. J. P. XXXX/X,

sú vinní, že

ako konatelia spoločností AR city, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 664 189, AR golf, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 665 266 a za AR park, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO:36 508 101, ktorí podľa § 135 ods. 1, ods. 2 a § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka a spoločenských zmlúv jednotlivých obchodných spoločností, boli povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých spoločníkov a aj podľa ust. § 17 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 5, 8 a 9 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení zákona č. 504/2009 Z.z. zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, napriek tomu, že mali vedomosť, že údaje uvedené v riadnych účtovných závierkach vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. u obž. A. B. za roky 2009, 2010 a 2011 a u obž. C. D. E. za roky 2009 a 2010 nezodpovedajú skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a následne ich predložili na príslušný daňový úrad a príslušnému registrovému súdu, hoci v roku 2009 došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.09.2009 medzi

spoločnosťou AR city, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 15.858.676,27,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

spoločnosťou AR golf, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 23.183.243,64,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

spoločnosťou AR park, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 52.756.849,73,--eur za sumu 105.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

príčom v časti N Poznámok písm. c/ k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za rok 2009, 2010, 2011 v rozpore s § 4 ods. 2 z.č. 431/2002 Z.z. neuviedli zoznam obchodov účtovnej jednotky dohodnutých s dcérskou účtovnou jednotkou a materskou účtovnou jednotkou bez ohľadu na to, že či sa obchody medzi nimi v jednotlivých účtovných rokoch uskutočnili, teda to, že sa uskutočnil predaj pohľadávok zo súdnych sporov materskej spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED,

t e d a

spoločným konaním zatajili povinné údaje o závažných skutočnostiach v iných podkladoch slúžiacich pre kontrolu účtovníctva a taký čin spáchali porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z ich funkcie a uloženej im zákonom, teda závažnejším spôsobom konania,

č í m s p á c h a l i

zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

a z a t o i m

u k l a d á

obž. A. B. :

Podľa § 259 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 1 /jedného/ roka.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností na dobu 1 /jedného/ roka.

obž. C. D. E. :

Podľa § 259 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 1 /jedného/ roka.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností na dobu 1 /jedného/ roka.

Podľa 285 písm. f/ Tr. poriadku obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., K. D. XXXX/ X, a obž. C. D. E., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom O. I. E., K. J. P. XXXX/X,
o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora v časti skutku právne kvalifikovaného obžalobou prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov, sp. zn. Kv 43/15/7700 zo dňa 07.02.2018 ako zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákon s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

ako konatelia spoločností AR city, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 664 189, AR golf, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 665 266 a za AR park, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO:36 508 101, ktorí podľa § 135 ods. 1, ods. 2 a § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka a spoločenských zmlúv jednotlivých obchodných spoločností sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých spoločníkov a aj podľa ust. § 17 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 5, 8 a 9 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení zákona č. 504/2009 Z.z. zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, napriek tomu, že mali vedomosť, že údaje uvedené v riadnych účtovných závierkach vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za roky 2008, 2009, 2010 a 2011 nezodpovedajú skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a následne ich predložili na príslušný daňový úrad a príslušnému registrovému súdu, pričom nerozhodli o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R a neúčtovali o zmarenej investícii ako o škode a napriek tomu si túto škodu zo zmarenej investície uplatnili

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 13C/270/2008 v právnej veci žalobcu AR city, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 664 189 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 477.758.480,50 Sk (15.858.676,24,-eur) s príslušenstvom,

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 17C/257/2008 v právnej veci žalobcu AR golf, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 665 266 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 698.418.398,- Sk (23.183.243,64,-eur) s príslušenstvom,

- v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 20C/139/2008 v právnej veci žalobcu AR park, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 508 101 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 1.589.352.855,- Sk (52.756.849,73,-eur) s príslušenstvom,

a napriek tomu, že v roku 2009 došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.09.2009 medzi

spoločnosťou AR city, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 15.858.676,27,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

spoločnosťou AR golf, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 23.183.243,64,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom,

spoločnosťou AR park, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 52.756.849,73,--eur za sumu 105.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom

a predaj svojich podmienených pohľadávok voči Slovenskému pozemkovému fondu, ktoré boli v tom čase žalované na Okresnom súde Poprad neuviedli v časti L Poznámok, k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., čím zatajili významnú podmienenú pohľadávku voči ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED,

pretože trestnosť činu zanikla.

Podľa § 319 Tr. poriadku za m i e t a odvolanie prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/21/2018 zo 09. júna 2021 boli obžalovaní A. B. a C. D. E. uznaní za vinných zo spáchania zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

ako konatelia spoločnosti AR city, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 664 189, spoločnosti AR golf, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 665 266 a spoločnosti AR park, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO:36 508 101, ktorí podľa § 135 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka a § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka a spoločenských zmlúv jednotlivých obchodných spoločností mali povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v súlade so záujmami spoločností a všetkých spoločníkov a ktorí podľa § 17 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 5, 8 a 9 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení zákona č. 504/2009 Z.z. boli povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva a napriek tomu, že mali vedomosť o tom, že údaje uvedené v riadnych účtovných závierkach, vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za roky 2008, 2009, 2010 a 2011 nezodpovedajú skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločnosti AR city, s.r.o., valnému zhromaždeniu spoločnosti AR golf, s.r.o. a valnému zhromaždeniu spoločnosti AR park, s.r.o., príslušnému daňovému úradu a príslušnému registrovému súdu, pričom v nich neúčtovali zmarené investície o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R ako o škode a napriek tomu si škodu zo zmarených investícií uplatnili v sporovom konaní vedenom odo dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, v konaní sp. zn. 13C/270/2008 v právnej veci žalobcu AR city, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 664 189 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 15.858.676,24,--eur /477.758.480,50,-Sk/ s príslušenstvom, v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, v konaní sp. zn. 17C/257/2008 v právnej veci žalobcu AR golf, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 665 266 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 23.183.243,64,--eur /698.418.398,--Sk/ s príslušenstvom a v sporovom konaní vedenom od dňa 29.09.2008 na Okresnom súde Poprad, v konaní sp. zn. 20C/139/2008 v právnej veci žalobcu AR park, s.r.o., Okružná 18, Svit, IČO: 36 508 101 proti žalovanému Slovenskému pozemkovému fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 o zaplatenie 52.756.849,73,--eur /1.589.352.855,--Sk/ s príslušenstvom, pričom v roku 2009 došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.09.2009 medzi spoločnosťou AR city, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 15.858.676,27,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom, zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou AR golf, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 23.183.243,64,--eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom a zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou

AR park, s.r.o., Okružná 18, 059 21 Svit a spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 52.756.849,73,--eur za sumu 105.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom a tieto predaje podmienených pohľadávok voči Slovenskému pozemkovému fondu, ktoré boli v tom čase žalované na Okresnom súde Poprad v konaniach vedených pod sp. zn. 13C 270/2008, sp. zn. 17C 257/2008 a sp. zn. 20C 139/2008 neuviedli v časti L Poznámok k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., k účtovnej závierke spoločností AR golf, s.r.o. a k účtovnej závierke spoločností AR park, s.r.o., čím tak zatajili významnú podmienenú pohľadávku voči ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED a zároveň v časti N Poznámok k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za rok 2009, 2010, 2011 neuviedli ani zoznamy obchodov účtovných jednotiek dohodnutých medzi dcérskou účtovnou jednotkou spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o. a materskou účtovnou jednotkou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, bez ohľadu nato, či sa uskutočnil predaj pohľadávok zo súdnych sporov medzi dcérskymi spoločnosťami AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o. a materskou spoločnosťou ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED.

Za to bol obom obžalovaným uložený podľa § 259 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bol výkon trestu podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona bola určená skúšobná doba vo výmere 1 /jedného/roka.

Súčasne im bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností na dobu 1 /jedného/roka.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obaja obžalovaní proti všetkým výrokom, ktoré odôvodnili prostredníctvom spoločného obhajcu a v zákonom stanovenej lehote prokurátor, čo do výroku o uloženom treste v neprospech obžalovaných.

Obžalovaní v obsiahlych dôvodoch odvolania v úvode poukazujú na to, že čin, z ktorého boli uznaní za vinných, nie je trestným činom. Súd postupoval v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, hodnotil dôkazy nezákonne, bez vnútornej logiky, nezobral do úvahy dôkazy v prospech obžalovaných, nevážil starostlivo všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V písomnom vyhotovení rozsudku úplne ignoruje existenciu dôkazov vykonaných prečítaním na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2021, ktoré preukazujú úplnú neexistenciu všetkých pohľadávok na náhradu škody, ktoré mali podľa rozsudku súdu obžalovaní evidovať ako škodu: viď Rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17C/225/2014 zo dňa 21.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/24/2020 zo dňa 30.11.2020 (č.l. 938-945), rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15C/144/2014 zo dňa 21.08.2020 (č.l. 913-935), rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 13C/213/2011 zo dňa 09.04.2019 právoplatný dňom 13.06.2019 (č.l. 976). Tieto dôkazy preukazujú úplnú neexistenciu všetkých pohľadávok na náhradu škody a zároveň preukazujú, že tieto nároky boli od začiatku fiktívne, hypotetické, neexistovali a nemohli vzniknúť. Napriek tomu prvostupňový súd, neberúc do úvahy tieto dôkazy vôbec, ustálil skutkový stav v rozpore s týmito dôkazmi tak, ako by pohľadávky na náhradu škody existovali. Právoplatné rozsudky z civilných konaní sú pre vyriešenie týchto predbežných právnych otázok právne záväzné aj pre trestný súd, pričom civilné súdy sa podrobne zaoberali popísaním úplnej nemožnosti vzniku takých pohľadávok, ktoré boli v civilných konaniach uplatnené. Vykonané dôkazy preukázali úplnú neexistenciu pohľadávok. Okresný súd sa mal neexistenciou pohľadávok na náhradu škody dôsledne zaoberať, pretože priamo v skutku nesprávne uviedol skutkové okolnosti tak, ako by tieto pohľadávky existovali, k čomu opisuje časový sled vzniku podmienených pohľadávok a k tomu prislúchajúce odôvodnenie z napadnutého rozsudku a ich neuvedenie v časti N Poznámok. Prvostupňový súd mal od 05.05.2021 preukázať, že údajné obchody s podmienenými pohľadávkami vôbec neexistovali (z dôvodu neexistencie predmetu postúpenia, teda obchody s pohľadávkami sa ani len neuzavreli). Obhajoba namieta aj spôsob vykonania dôkazov, keď bol najskôr vykonaný výsluch znalca Ing. Šima a až následne bez prítomnosti znalca prečítané vyššie uvedené civilné rozsudky, ktorými bola preukázaná neexistencia pohľadávok na náhradu škody od počiatku (ako fiktívne a hypotetické, ktoré spôsobom uvedeným v žalobách nemohli vôbec vzniknúť). Znalec vychádzal pri podaní znaleckých posudkov a pri svojom výsluchu dňa 05.05.2021 z ešte neúplne (a opačne) zisteného skutkového stavu, pretože vychádzal z toho, že tieto pohľadávky existovali a že boli platne postúpené,

pričom následne bol preukázaný opak. Súd sa vôbec nezaoberal touto časťou obhajoby obžalovaných, že neexistujúce pohľadávky neboli ani len podmienenými pohľadávkami a nevedenie neexistujúcich pohľadávok do poznámok k účtovnej závierke je správne, nijak sa tým neskreslila skutočná finančná ani majetková situácia predmetných spoločností a tieto pohľadávky nemali obžalovaní povinnosť uvádzať v Poznámkach ku účtovnej závierke ani ako podmienené pohľadávky, pretože nešlo o majetok podľa ustanovenia § 2 ods. 4 písm. a/ Zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. V čase údajného spáchania skutku bolo platné pravidlo, podľa ktorého sa ani do poznámok ku účtovnej závierke neuvádzali podmienené pohľadávky, ak je zvýšenie ekonomických úžitkov nepravdepodobné. Aj pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávok (ak by existovala) by bola podmienená, a to navyše aj úspešným vymožením pohľadávok na náhradu škody, pretože podľa ustanovenia článku III. bod 2 Dohody o výške odplaty za postúpenie pohľadávky a spôsobe jej platenia bola dohodnutá 30 dňová splatnosť po pripísaní sumy z vymoženej pohľadávky v prospech účtu Postupníka (rovnako pri všetkých troch spoločnostiach). Neexistovala tak istota zaplatenia žiadnej časti odplaty za postúpenie pohľadávok, pokiaľ by sa aspoň v časti nevymohli. Nenastala ani okolnosť, aby mohlo dôjsť eventuálne k zatajeniu nejakých údajov v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva, keďže kontrola účtovníctva ani len nezačala. Nemohlo tak dôjsť ani len ku pokusu ohrozovacieho trestného činu podľa § 259 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Dôkazy o nezatajení povinných údajov o podmienených pohľadávkach v iných podkladoch slúžiacich pre kontrolu účtovníctva pritom strana obhajoby v trestnom konaní predložila, ktoré aj bližšie identifikuje - Odborné vyjadrenie číslo 1/2019 a znalecký posudok 2/2019 vypracované znalcom Ing. Daniela Lecká. V iných podkladoch slúžiacich pre kontrolu účtovníctva sa doklady o týchto pohľadávkach nachádzali, pretože v účtovníctve účtovných jednotiek sa tieto doklady - zmluvy o postúpení pohľadávok nachádzali. Nemôže ísť o zatajenie týchto údajov, keďže všetky pohľadávky na náhradu škody boli uplatnené na všeobecnom súde zriadenom štátom (nešlo o súkromné rozhodcovské konania) a na tento súd boli predložené aj zmluvy o postúpení pohľadávok, súd rozhodol o pripustení vstupu nadobúdateľa pohľadávok do konania.

Súčasne namieťa, že trestné stíhanie je premlčané z dôvodu neexistencie závažnejšieho spôsobu konania podľa § 259 ods. 3 písm. b/Trestného zákona. Konanie členov štatutárneho orgánu (konateľov), ktoré súd posudzoval za protiprávne, nie je protiprávne podľa vtedy platných právnych predpisov a nie je protiprávne ani v súčasnosti. Obžalovaní, ako konatelia riadne zabezpečili vedenie účtovníctva prostredníctvom účtovníčok, ktoré v konaní boli ako svedkyne vypočuté a sú na účtovných závierkach aj podpísané za správnosť vyhotovenia. Nebolo tvrdené ani dokazované, že by konatelia chceli zatajiť povinný údaj v poznámkach ku účtovnej závierke, teda že by dali nejaký pokyn účtovníčkam na to, aby sa konkrétne údaje v poznámke neuvádzali. Nešlo pritom o údaje o závažných skutočnostiach slúžiacich na kontrolu účtovníctva, pretože právny predpis ponechal na rozhodnutí účtovnej jednotky, či podmienené pohľadávky, podľa vlastného uváženia bude považovať za také, z ktorých zvýšenie ekonomických úžitkov je nepravdepodobné (v zmysle Prílohy č. 3 k Opatreniu MF SR č. 4455/2003-92, ktorá upravuje vzorové Poznámky k v účtovnej závierke, v bode L, pod písm. c/ sa uvádzajú informácie o podmienenom majetku, ich opis a hodnota, pričom za druhou bodkočiarkou je uvedené, že: „informácie o možnom majetku sa neuvádzajú len, ak je zvýšenie ekonomických úžitkov nepravdepodobné.“), pričom právny predpis podmienený majetok Mikro účtovných jednotiek (ÚJ) od roku 2015 už výslovne nepovažuje za významný údaj, ktorý by musela Mikro ÚJ uvádzať ako povinný údaj v prílohe účtovnej závierky (ÚZ), a skúmané tri ÚJ by boli zaradené do tejto kategórie vzhľadom k ich veľkosti. Na tomto je možné vidieť jednoznačnosť bezvýznamnosti nevedenia podmieneného majetku v Poznámkach k ÚZ. Táto skutočnosť stanovená právnym predpisom je dôležitá aj z hľadiska otázky povinných údajov v podkladoch na kontrolu účtovníctva, pretože pre jediný kontrolný orgán, ktorým je správca dane, ÚZ nie je jediným zdrojom informácií na vykonanie kontroly; na vykonanie kontroly správca dane má k dispozícii všetky prvotné účtovné doklady aj účtovné záznamy a má možnosť zistiť aj všetky súvislosti a účel jednotlivých účtovných záznamov k tomu, aby správne zistil alebo preveril skutočnosť rozhodujúcu pre správne určenie dane. Týmto je potvrdená celková nevýznamnosť uvádzania týchto údajov (podmieneného majetku) v podmienkach mikro podnikov, teda od r. 2015 do súčasnosti v účtovných závierkach vybraných subjektov AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o. nemá povinnosť uvádzať žiaden podmienený majetok, tak ani podmienené pohľadávky v poznámkach ku účtovnej závierke. V súvislosti so zásadou opatrnosti nie je dovolené uskutočňovať „nadhodnocovanie“ majetku. Trestnosť činu pritom zanikla so zmenou právnych predpisov, ak by bol čin trestným činom a ak by bol v čase údajného spáchania skutku trestným, pretože podmienený majetok Mikro účtovných jednotiek od roku 2015 už výslovne nie je považovaný za významný údaj, ktorý by musela Mikro účtovná jednotka uvádzať ako povinný údaj v prílohe ÚZ-ke, a skúmané tri účtovné jednotky boli zaradené do

tejto kategórie vzhľadom k ich veľkosti. Čin nebol trestným činom ani v čase od r. 2008 do 2014 z dôvodu, že štatutárny orgán účtovnej jednotky mal dané oprávnenie neuvádzať podmienené pohľadávky do poznámok ku účtovnej závierke, ak považoval zvýšenie ekonomických úžitkov z pohľadávok za nepravdepodobné, čo je názorom člena štatutárneho orgánu účtovnej jednotky, ktorá na základe toho nemala povinnosť uviesť podmienený majetok v poznámkach ku ÚZ. Za názor ohľadom ekonomických úžitkov nemôže byť nik trestne stíhaný. Následne obhajoba rozoberá overenia údajov v účtovných závierkach obžalovanými, k čomu predkladá vlastnú argumentáciu. Závažnejší spôsob konania nemôže byť daný, pretože sa tu pričíta dva krát tá istá okolnosť v neprospech obžalovaných a súd postupoval v rozpore s princípom spravodlivej konkurencie a to isté údajne protiprávne nekonanie pripočítal dva krát v neprospech obžalovaných. Závažnejší spôsob konania neexistuje tiež zo samostatného dôvodu neexistencie závažnosti, pretože nevznikla žiadna ujma, škoda ani následok. Súd žiaden následok nezistil a nie je ani preukázaný.

Súd prvého stupňa sa nevysporiadal ani s obhajobou, že v dokladoch prvotnej evidencie na kontrolu účtovníctva bol dostatok podkladov na zistenie podmienených pohľadávok, o ktorých súd tvrdí, že ich obžalovaní zatajili v podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva. Ich existencia bola v konaní preukázaná podľa znaleckého posudku a odborného vyjadrenia C. Q. N. (str. 14 a 15 rozsudku) a nemôže ísť o zatajenie, keď sa v dokladoch prvotnej evidencie na kontrolu účtovníctva tieto doklady nachádzali, preukázané bolo zistenie dokladov o zaplatení súdnych poplatkov, pôžičky na zaplatenie súdnych poplatkov aj samotné zmluvy o postúpení pohľadávok. Obžalovaní poukazujú na rozdiel medzi záväzkom a majetkom a predovšetkým na rozdiel právnej úpravy. To sa týkalo aj pohľadávok podmienených na odplatu za postúpenie pohľadávky (už je však preukázané, že ani tie neexistovali), pretože podľa článku III bod 2 Dohody o výške odplaty za postúpenie pohľadávky a spôsobe jej platenia zo dňa 29.09.2009 (pri každej z troch spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o.), bolo zaplatenie celej odplaty neisté, odložené až po skutočnom vymožení pohľadávky a jej pripísaní na účet spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED. Nešlo o fixnú odplatu za postúpenie pohľadávky ani v jej časti, pretože celá bola splatná až do 30 dní od pripísania vymoženej sumy v prospech nadobúdateľa. Obhajoba rozporuje aj okresným súdom citované ustanovenia z Obchodného zákonníka a zákona o účtovníctve. Súd nenašiel a nezdôvodnil žiaden následok údajného skutku a ani žiaden škodný následok nebol preukázaný a vôbec neskúmal úmysel a ani nemá žiadnym dôkazom preukázaný úmysel obžalovaných zatajiť v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva povinné údaje o závažných skutočnostiach, čím ale mal byť podľa súdu spáchaný trestný čin. V ďalších častiach odvolania rozoberá a vymenúva iné podklady, ktoré môžu slúžiť na kontrolu účtovníctva. Súd nesprávne posúdil aj údajnú existenciu závažnejšieho spôsobu konania a použitie odseku 3 písm. b/ § 259 Trestného zákona a dva krát pričíta toto (i keď nie protiprávne) konanie v neprospech obžalovaných, a tým istým odôvodňuje naplnenie skutkovej podstaty podľa § 259 ods. 1 písm. c/ a aj kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 259 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (rozpor so zásadou spravodlivej konkurencie). Zároveň súd obhajobou vytýkané skutkové okolnosti nesprávne považuje za súčasť kvalifikovaného spôsobu konania a tým odôvodňuje, že čin mali spáchať porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z ich funkcie a uloženej im zákonom, teda závažnejším spôsobom konania. Ako dôkaz proti obžalovaným nemohli byť použité znalecké posudky znalca Ing. Pavla Šima č. 12/2015 zo dňa 26.05.2015, číslo 21/2015 zo dňa 24.11.2015, ani číslo 18/2013 zo dňa 20.12.2013, pretože vo všetkých znaleckých posudkoch vychádzal znalec zo skutočnosti, že predmetné pohľadávky, uplatnené na súde, sú existujúce pohľadávky a ich postúpenie považoval za existujúce obchody. Súd nevyhodnotil v prospech obžalovaných vykonaný dôkaz, ktorý uvádza súd na str. 10 rozsudku, že predmetné obchodné spoločnosti AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o., sa mohli rozhodnúť, či budú pohľadávku / ušlý zisk/ evidovať vo svojej účtovnej evidencii a v súvahe účtovnej závierky. Znalec tak potvrdil, že konatelia neboli povinní účtovať o škode. Neexistuje právna povinnosť evidovať v účtovných knihách pravdepodobné aktíva, pretože pohľadávka patrí medzi majetok (aktíva), a taký sa podľa § 2 ods. 4 písm. a/ Zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve vykazuje v účtovnej závierke v súvahe, až keď je takmer isté (teda nie len pravdepodobné), že v budúcnosti sa zvýšia ekonomické úžitky účtovnej jednotky a dajú sa spoľahlivo oceniť podľa § 24 až 28 a zdôrazňujú, že podmienené pohľadávky túto definíciu § 2 ods. 4 písm. a/ zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve nespĺňajú. Okresný súd pritom vôbec nehodnotí dôležitosť uvedenia niektorého údaju v poznámkach ku účtovnej závierke z pohľadu dôležitosti pri kontrole účtovníctva. Ani v prípade, ak by existovali ako podmienené pohľadávky, nebola daná závažnosť neuvedenia podmienenej pohľadávky alebo obchodu s materskou spoločnosťou v poznámkach, pretože v prvotných dokladoch na kontrolu účtovníctva (ako dôvodil aj súd) sa tieto údaje nachádzali (zaplatenie súdnych poplatkov, pôžičky na zaplatenie súdnych poplatkov, zmluvy o postúpení

pohľadávok, sumarizované v Odbornom vyjadrení C. N. a v znaleckom posudku Ing. Leckej). Súd nevzal do úvahy, že výsluchom svedkyne F. dňa 07.11.2018 na hlavnom pojednávaní bolo potvrdené, že keď subjekt podá žalobu, ešte nie je povinnosť uvádzať v poznámkach ku účtovnej závierke podmienenú pohľadávku, je potrebné to uviesť až po prvom rozhodnutí, ale presný termín nie je uvedený (právnym predpisom) a je na účtovnej jednotke, či uvedie informáciu v účtovnej závierke z hľadiska jej významnosti, pričom podotýkajú, že v čase prvého rozhodnutia už spoločnosti AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o. neboli účastníkmi súdnych konaní o náhradu škody. Poznámky ku účtovnej závierke nie sú jediným zdrojom informácii na vykonanie kontroly účtovníctva v zmysle ustanovenia § 38 Zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, pričom podľa ustanovenia § 259 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona je znakom skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, že tieto údaje musia slúžiť na kontrolu účtovníctva. Takými dokladmi slúžiacimi na kontrolu účtovníctva sú doklady podľa § 31 ods. 1, § 4 ods. 5 Zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, v ktorých sa podľa vykonaných dôkazov údaje uvádzajú, nie sú zatajené. Z týchto ako aj ďalších dôvodov obžalovaní požiadali odvolací súd, aby odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodil už v tomto štádiu konania, pretože je preukázaná úplná neexistencia predmetných pohľadávok, teda ich neuvedenie v poznámkach ku účtovnej závierke nemohlo nijak skresliť účtovnú závierku, nemá to žiaden význam ani závažnosť a napokon ide o správne vyplnené poznámky ku účtovnej závierke, ktoré neexistujúce obchody s neexistujúcimi pohľadávkami neobsahovali (v zmysle vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2021).

Obdobné skutočnosti strana obhajoby opakovaní namietala aj vo svojom vyjadrení zo dňa 06.09.2023, po doručení rozsudku dovolacieho súdu.

Prokurátor vo svojom odvolaní v úvode poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúceho sa uloženého trestu obom obžalovaným, pričom trest je právnym následkom spáchaného trestného činu (činov), musí byť k nemu proporcionálny a ako taký je potom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu nielen trestu, ale aj samotného Trestného zákona. To určuje funkciu trestu, v smeroch v ktorých má pôsobiť aj Trestný zákon, chrániť spoločnosť a prispievať k výchove páchatel'a a touto cestou aj celej spoločnosti. Okrem toho má trest vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a trestného činu spoločnosťou. Má za to, že súd nedostatočne vyhodnotil okolnosti majúce vplyv na výšku ukladaného trestu odňatia slobody. U oboch obžalovaných je preukázané páchanie skutku po dlhší čas, porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z ich funkcie, a na druhej strane je pravdou, že trestné stíhanie trvalo dlhú dobu. Na prebiehajúce konanie boli naviazané však aj iné, či už predchádzajúce trestné stíhanie, ale prebiehajúce súčasne (zodpovednej osoby za SPF, ako aj znalca podávajúceho znalecký posudok), civilné konania, z ktorých 2 z 3 sú toho času rozhodnuté. Dĺžka konania nebola spôsobená prístupom obvinených, avšak ani zainteresovaných štátnych orgánov, bola spôsobená objektívnymi okolnosťami. U obžalovaných osôb ide o netrestané osoby. Vyhodnotiac aj prístup obžalovaných, ktorí sa nepriznali k spáchaniu skutku, neprejavili ľútosť nad svojimi konaniami, páchali konanie po dlhší čas a porušením dôležitej povinnosti prokurátor dospel k záveru, že nie je možné prihliadnuť na ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona, ani s odkazom na dĺžku trestného stíhanie, a trest uložený by mal byť prísnejší, na dolnej hranici trestnej sadzby stanovenej pre uvedený trestný čin, minimálne v rozsahu, ako v rozsudku z 06.05.2019. Zároveň vzhľadom na porušenie dôležitej povinnosti spojennej s ich funkciou, má za neopomenuteľné uloženie trestu zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľ'a obchodných spoločností s dobou na dolnej hranici trestnej sadzby. Navrhol, aby Krajský súd Prešov podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/21/2018 v neprospech obžalovaných tak, že im uloží trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na dolnej hranici trestnej sadzby, spolu s trestom zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľ'a obchodných spoločností, alternatívne podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku vrátil vec na konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Poprad. Zároveň navrhol odvolanie obžalovaných podané proti rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/21/2018 zo dňa 06.05.2019 podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Z vyjadrenia obhajoby k odvolaniu prokurátora vyplýva, že s ním nesúhlasí. Prokurátor sa vôbec nezaobrá tým, že súd v písomnom vyhotovení rozsudku úplne ignoruje existenciu dôkazov vykonaných prečítaním na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2021, ktoré preukazujú úplnú neexistenciu všetkých pohľadávok na náhradu škody, ktoré mali podľa rozsudku súdu obžalovaní evidovať ako škodu. Tieto dôkazy preukazujú úplnú neexistenciu všetkých pohľadávok na náhradu škody a zároveň preukazujú, že tieto nároky boli od začiatku fiktívne, hypotetické, neexistovali a nemohli vzniknúť. Napriek tomu súd, neberúc do úvahy tieto dôkazy vôbec, ustálil skutkový stav v rozpore s týmito dôkazmi tak, ako

by pohľadávky na náhradu škody existovali. Požiadali odvolací súd, aby odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že len odvolanie obžalovaných je čiastočne dôvodné.

Úvodom je potrebné uviesť, že krajský súd v tejto trestnej veci už predtým opakovane konal a rozhodoval, pričom naposledy na podklade odvolania podaného obžalovanými a prokurátorom uznesením zo dňa 22. marca 2022 pod sp. zn. 6To/27/2021 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok podľa § 320 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a sám podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie obvinených A. B. a C. D. E., pretože trestné stíhanie je neprípustné pre premlčanie

Na základe podaného dovolania generálnym prokurátorom Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom pod sp. zn. 5Tdo/7/2023 zo dňa 27. apríla 2023 z dôvodu uvedenom v § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Prešove z 22. marca 2021, sp. zn. 6To/27/2021, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku bol porušený zákon v ustanoveniach § 320 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, § 281 ods. 1 Trestného poriadku, § 9 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, § 87 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a § 259 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v prospech obvinených A. B. a C. D. E..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku v celom rozsahu zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove z 22. marca 2021, sp. zn. 6To/27/2021, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Krajský súd na základe takto podaných odvolaní procesných strán poukazuje na dokazovanie týkajúce skutkov uvedených v napadnutom rozhodnutí, vo vzťahu ku ktorým boli vykonané dôkazy (okrem nižšie uvedených) v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd pri závere o vine obžalovaných poukázal na príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z.z., Opatrenie MF SR č. 23054/2002 zo dňa 16.12.2002 o postupe účtovania a rámcovej účtovnej osnove, Opatrenie MF SR č. 4455/2003 zo dňa 31.03.2003 o podrobnostiach o usporiadaní, označovaní a obsahovom vymedzení položiek účtovnej závierky, závery znaleckých posudkov C. D. R., výpoveď znalca Ing. Pavla Šimu a svedkyne C. B. F. i všetky vykonané listinné dôkazy, obsah ktorých je uvedený v predchádzajúcich častiach napadnutého rozhodnutia. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s obranou obžalovaných, ktorí poukazovali na závery znaleckého posudku a odborného vyjadrenia C. Q. N., v ktorých uvádzala, že v predmetných obchodných spoločnostiach AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. bol podľa nej dostatok podkladov slúžiacich na kontrolu účtovníctva a že v obchodných spoločnostiach AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. v danom prípade nedochádzalo ku skresľovaniu údajov hospodárskej a obchodnej evidencie, pretože z uvedených ustanovení zákona o účtovníctve a z ustanovení Opatrení MF SR objektívne vyplýva, že za riadne vedenie účtovníctva treba považovať vykonávanie tejto činnosti v súlade s § 35 až § 40 zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z.z., ako aj jeho vykonávanie v súlade s ostatnými právnymi predpismi – predovšetkým s citovanými Opatreniami Ministerstva financií SR a že za stav vedenia účtovníctva a predpísanej evidencie zodpovedajú valnému zhromaždeniu obchodných spoločností konatelia obchodných spoločností, teda obžalovaní. Ani možnosť prvostupňovým súdom predpokladanej okolnosti „dohody“ spoločníka alebo spoločníkov predmetných obchodných spoločností /AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o., AR park, s.r.o., ERMANNIO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cypruská republika /, ktorých práva a povinnosti upravuje § 113 až § 124 Obchodného zákonníka na žalovanom konaní a takomto spôsobe vedenia účtovníctva nemôže zbaviť obžalovaných ako konateľov spoločností zodpovednosti za riadne vedenie účtovníctva.

Z hľadiska záverov okresného súdu neobstoja ani listinné dôkazy v podobe žiadosti obžalovaných ako konateľov obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. o finančnú podporu

adresovanú spol. CIFI SA so sídlom v Luxemburgu pri žalobách uplatňovaných v súdnych konaniach proti Slovenskému pozemkovému fondu a ani zápisnice z valných zhromaždení obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., ktoré rozhodli o postúpení pohľadávky spol. ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika za cenu po 20 000,--eur + 1% zo sumy priznanej súdom, keďže táto bola vyhotovená dňa 06.07.2009 a zápisnice valných zhromaždení obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. dňa 28.09.2009, resp. zmluva o postúpení pohľadávky všetkých troch obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. dňa 29.09.2009, pričom civilné žaloby boli obchodnými spoločnosťami AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. doručené na Okresný súd Poprad už dňa 29.09.2008, z čoho je zrejmé, že dané listiny sú dátumovo ex post po žalovanom období, ktoré je v danej trestnej veci rozhodujúce z hľadiska posúdenia, či konaním obžalovaných došlo k spáchaniu trestného činu, ak áno, akého.

Podľa názoru súdu prvého stupňa ním vykonané a vyhodnotené dôkazy objektívne a spoľahlivo nasvedčujú záveru, že obžalované osoby /spolu s ďalšími osobami znalými práva, ekonomiky a obchodovania/ iba obchádzali príslušné právne predpisy a daňové predpisy v snahe získať sporovými konaniami vedenými voči Slovenskému pozemkovému fondu spolu čiastku 2 765 529 733,50,-Sk /91 798 769,61,eur/, využijúc pritom aj závery odborného posudku spoločnosti INTERAUDIT Trenčín č. 2/2008 zo dňa 12.06.2008 a závery znaleckého posudku doc. Ing. Milana Polončáka, PhD, konateľa spoločnosti AUDIT-POL, s.r.o. Košice, č. 1/2010 a jeho doplnenie, ktorý predmetný znalecký posudok vedome vypracoval a predložil do konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 20C 139/2008, za ktorý bol neskôr aj právoplatne odsúdený a to za prečin nepravdivého znaleckého posudku tlmočnického úkonu a prekladateľského úkonu podľa § 347 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, keďže ako znalec pred súdom v občianskom súdnom konaní uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie /rozsudok Okresného súdu Košice I., sp. zn. 4T/75/2013 zo dňa 15.02.2016, právoplatného dňom 08.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To/22/2016/.

Okresný súd mal za to, že bolo objektívne preukázané, že obžalovaní ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. si v sporových konaniach, pôvodne vedených na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 13C/270/2008, sp. zn. 17C/257/2008, sp. zn. 20C/139/2008 žalobami zo dňa 29.09.2008 uplatňovali od Slovenského pozemkového fondu škodu a ušlý zisk, spolu vo výške 91 798 769,61,eur s prísl. za zmarené investície a trvalé zastavenie prác v projekte OKKO G.E.R. a to bez akéhokoľvek relevantného účtovného dokladu, ktorý by objektívne a reálne svedčil o zmarenej investícii projektu OKKO G.E.R. a o vzniknutej reálnej, skutočnej škody a ušlom zisku za zmarenú investíciu projektu OKKO G.E.R. a ktorý by bol riadne zaevidovaný v účtovníctve obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., v časti L Poznámok k ročným závierkam, v Súvahách alebo vo výkazoch o zisku a strate predmetných obchodných spoločností za žalované obdobie a súčasne i to, že obžalovaní ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. dňa 29.09.2009, po rozhodnutí valných zhromaždení predmetných obchodných spoločností zo dňa 28.09.2009 o postúpení pohľadávok uskutočnili na základe zmlúv o postúpení pohľadávok odplatný predaj predmetných pohľadávok obchodnej spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol, Cyperská republika, ako materskej spoločnosti obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za sumu 20 000,--eur + 1% zo sumy priznanej súdom v jednotlivých sporových konaniach, pôvodne vedených na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 13C/270/2008, sp. zn. 17C/257/2008, sp. zn. 20C/139/2008 bez toho, aby odplatný predaj pohľadávok riadne zaevidovali v účtovníctve obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a v časti N Poznámok k ročným závierkam za žalované obdobie, ako zoznam obchodov účtovných jednotiek dohodnutých medzi dcérskymi účtovnými jednotkami a materskou účtovnou jednotkou.

Vo vzťahu k záverom znaleckého posudku a odborného vyjadrenia C. Q. N., že podmienený majetok mikro účtovnej jednotky od 01.01.2015 už nie je považovaný za významný údaj, ktorý má mikro účtovná jednotka za povinnosť uvádzať ako povinný údaj v prílohe účtovnej závierky okresný súd uviedol, že podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, to znamená, že pri posudzovaní trestného činu sa vždy vychádza zo zásady, že

páchateľov skutok sa posudzuje podľa toho práva (trestného a mimo trestného), ktorého použitie je pre páchatela najpriaznivejšie, avšak vždy sa použije vo všetkých smeroch buď len právo (trestné alebo mimotrestné) platné v čase činu, alebo len neskoršie právo, aj keď je samozrejme možné posudzovať trestnosť činu podľa mimotrestnej normy (napr. daňovej hmotnoprávnej normy z rokov 2008, 2009, 2010, 2011) a podľa neskoršieho Trestného zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší (napr. z dôvodu zmien kvalifikovanej podstaty trestného činu na základnú skutkovú podstatu alebo z dôvodu, že neskorší zákon ustanoví, že čin nie je trestným činom), k čomu však v danej trestnej veci v zmysle ustanovenia § 84 Trestného zákona podľa názoru súdu prvého stupňa nedošlo.

Výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade podľa prvostupňového súdu vyznievajú potom jednoznačne v neprospech uvedenej obrany obžalovaných a súčasne tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností bolo možné vyvodiť záver, že obžalovaní spáchali skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia, keďže úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila v danej veci nevyhnutný základ princípov logického zhodnotenia dôkazov uvedených a vyplývajúcich z ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku a z týchto dôvodov návrh obžalovanej A. B. a jej obhajcu na doplnenie dokazovania prečítaním znaleckého posudku č. 1/2019 zo dňa 29.01.2019 vypracovaný znaleckou organizáciou ATCL, k.s. Bratislava a odborného vyjadrenia č. 4/2018 zo dňa 30.11.2018 vypracovaného znaleckou organizáciou ATCL, k.s. Bratislava odmietol vykonať, pretože znalecký posudok i odborné vyjadrenie boli vypracované znaleckou organizáciou, zapísanou v zozname znalcov MS SR v odbore ekonomika a riadenie podnikov 510000, odvetvie oceňovanie a hodnotenie podnikov 510101, pričom okolnosti potrebné pre rozhodnutie v danej trestnej veci bolo možné zistiť už zo záverov znaleckých posudkov č. 12/2015 zo dňa 20.06.2015 a č. 21/2015 zo dňa 24.11.2015, z výpovedí Ing. Pavla Šimu – znalca z odboru ekonómia a manažment 090000, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo 090100 i z ďalších vyššie uvedených listinných dôkazov.

V danom prípade si okresný súd (v spojitosti s pokynmi odvolacieho súdu) argumentačne osvojil právnu obranu obžalovaných, že o pozastavení projektu OKKO G.E.R. nerozhodli oni ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., ale valné zhromaždenia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a preto túto skutočnosť do svojich skutkových záverov v konečnom dôsledku, a na rozdiel od obžaloby, nepojal.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd prvého stupňa konanie obžalovaných kvalifikoval ako zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní spoločným konaním zatajili povinné údaje o závažných skutočnostiach v iných podkladoch slúžiacich pre kontrolu účtovníctva, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z ich funkcie a uloženej im zákonom.

Zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo zatají povinné údaje o závažných skutočnostiach vo výkaze, v hlásení, vo vstupných údajoch vkladných do počítača alebo v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania – porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona. Uplatnenie trestnej zodpovednosti za daný trestný čin prichádza do úvahy predovšetkým v oblasti podnikania, pričom je podstatné, či povinnej osobe vyplývajú zo zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu nejaké povinnosti a akým spôsobom ich porušila. Chráneným objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom vedení hospodárskej a obchodnej evidencie, adresátom týchto informácií – formulovaných ako povinné údaje je predovšetkým štát a nepriamo aj obchodní partneri, akcionári a pod. Objektom trestného činu je aj záujem na kontrole riadneho vedenia účtovníctva a záujem na ochrane adresáta týchto informácií i ich pravdivosti, pretože adresátom týchto informácií je spravidla /nie výlučne/ štát, postačí preto, aby vyššie popísaným konaním páchatel'a boli ohrozené majetkové práva iného a že nemusí vôbec dôjsť k porušeniu týchto jeho práv. V zmysle ustálenej súdnej praxe jednoznačne vyplýva, že predmetného trestného činu sa dopustí ten, kto nevedie účtovné knihy, zápisy alebo iné doklady slúžiace k prehľadu o stave hospodárenia a majetku alebo k ich kontrole, napriek tomu, že je podľa zákona povinný ich viesť, ale i ten, kto v takýchto účtovných knihách, zápisov alebo iných dokladoch uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo v týchto účtovných knihách, zápisov alebo dokladoch takéto údaje zatají, čím ohrozí majetkové práva iného.

Podľa okresného súdu z ustáleného skutkového a právneho stavu preukázateľne vyplýva, že obžalovaní ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. si v predmetných civilných súdnych sporoch pôvodne vedených na Okresnom súde Poprad a neskôr na Okresnom súde Prešov v žalovanom období rokov 2008 až 2011 uplatňovali hodnotu sporov za škodu a ušlý zisk v súvislosti s nerealizáciou projektu OKKO G.E.R. v čiastke prevyšujúcej sumu 91 000 000,--eur /bez príslušenstva/ na ťarchu štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, zastúpeného Slovenským pozemkovým fondom, čo však v účtovných závierkach za žalované obdobie neúčtovali ako zmarenú investíciu, ani ju nezaevidovali v príslušnej časti Poznámok a pritom to bola tak významná finančná, ekonomická a účtovná skutočnosť, že jej neuvedenie alebo zatajenie muselo spôsobiť ohrozenie zákonom chráneného objektu – záujmu štátu na riadnom vedení hospodárskej a obchodnej evidencie a údajov v príslušných dokladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva, predovšetkým v oblasti podnikania a určených zákonom o účtovníctve č. 431/2002 Z.z. v znení zákona č. 504/2009 Z.z. účinného v čase spáchania skutku. Z predmetného skutkového a právneho stavu preukázateľne vyplýva aj to, že obžalovaní ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. potom, čo valné zhromaždenia týchto obchodných spoločností dňa 28.09.2009 rozhodli o postúpení žalovaných pohľadávok, dňa 29.09.2009 tieto pohľadávky odplatne za sumu presahujúcu čiastku 283 500,--eur postúpili podnikateľskému subjektu – obchodnej spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol v Cyperskej republike, čo v žalovanom období neuviedli ani v príslušných účtovných závierkach predmetných obchodných spoločností a ani v príslušnej časti Poznámok, hoci to ako zoznam obchodov účtovných jednotiek dohodnutých medzi dcérskymi účtovnými jednotkami (AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o.) a materskou účtovnou jednotkou (ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol v Cyperskej republike) ako konatelia obchodných spoločností mali uviesť, bez ohľadu nato, či sa tento predaj pohľadávok aj reálne uskutočnil a z týchto dôvodov bolo potom potrebné a zákonné konanie oboch obžalovaných kvalifikovať ako závažnejší spôsob konania v zmysle § 138 písm. h/ Trestného zákona. Podľa § 138 písm. h/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona. Porušením dôležitej povinnosti sa teda rozumie závažnejšie neplnenie si povinnosti alebo také porušenie, ktoré je nad rámec ich bežného plnenia, v prípade napr. ekonomickej trestnej činnosti je porušením dôležitej povinnosti také jej porušenie, s ktorým sa spája spravidla vznik vysokej škody a pritom plnenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej buď z funkcie páchatel'a alebo z povinnosti uloženej mu zákonom má byť jeho prioritou. Medzi porušením takej povinnosti a následkom trestného činu musí byť zistená príčinná súvislosť. Podľa ustálenej súdnej praxe formulácia „dôležitej povinnosti vyplývajúca zo zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej podľa zákona“ je volená tak, aby zahŕňala porušenie všetkých relevantných dôležitých povinností, ktoré páchatel'ovi vyplývajú z jeho povolania, pracovného zaradenia, zamestnania, postavenia či funkcie, pričom ide aj o povinnosti uložené zákonom alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise.

Okresný súd vzhľadom na vykonané dôkazy dospel k záveru, že na následku žalovaného trestného činu sa podieľali vyššie uvedeným konaním výlučne obžalované osoby, ako konatelia obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o., ktoré na Okresnom súde Poprad dňa 29.09.2008 podali predmetné žaloby v civilných konaniach a ktoré dňa 29.09.2009 podpísali zmluvy o postúpení pohľadávok spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, so sídlom CASSANDRA CENTRE, Theklas Lyssioti Street 29, 3030 Limassol v Cyperskej republike, súčasťou ktorých boli dohody o výške odplaty za ich postúpenie a spôsob ich platenia.

S takto uvedenými závermi okresného súdu sa ale odvolací súd stotožnil len z časti a to z nižšie uvedených dôvodov.

Podľa § 4 ods. 2 z.č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, podrobnosti o rámcových účtovných osnovách (§ 13) pre jednotlivé skupiny účtovných jednotiek účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva, dni uskutočnenia účtovného prípadu, postupoch účtovania, usporiadaní a označovania položiek individuálnej účtovnej závierky a konsolidovanej účtovnej závierky vo verejnej správe a o obsahovom vymedzení týchto položiek a štruktúre účtovnej závierky, rozsahu údajov určených z účtovnej závierky na zverejnenie, termínoch, spôsoboch, postupoch a mieste ukladania účtovnej závierky a výročnej správy, obsahovom vymedzení účtovných kníh v sústave jednoduchého účtovníctva a v sústave podvojného

účetníctva a tiež o účtovných zásadách a účtovných metódach určujúcich spôsoby oceňovania a ich použitia, o zásadách pre tvorbu a zúčtovanie opravných položiek, odpisovaní, zásadách pre tvorbu a použitie rezerv, zásadách pre členenie majetku a záväzkov, zásadách pre vytváranie analytických účtov a analytickej evidencie, metódach a postupoch konsolidácie vo verejnej správe a účtovných sústavách ustanoví Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") opatrením. Opatrenie vyhlasuje ministerstvo oznámením o jeho vydaní v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 8) a účtovná jednotka je povinná ho dodržiavať.

Podľa Opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 31. marca 2003 č. 4455/2003-92 ktorým sa ustanovujú podrobnosti o usporiadaní, označovaní a obsahovom vymedzení položiek individuálnej účtovnej závierky a rozsahu údajov určených z individuálnej účtovnej závierky na zverejnenie pre podnikateľov účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva v znení opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 11. decembra 2003 č. 25 167/2003-92, opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 24. novembra 2004 č. MF/10069/2004-74 a opatrenia z 14. decembra 2005 č. MF/26670/2005-74, opatrenia z 12. decembra 2006 č. MF/25812/2006-74, opatrenia z 13. decembra 2007 č. MF/26120/2007-74, opatrenia z 27. novembra 2008 č. MF/24219/2008-74 a opatrenia z 13. decembra 2010 č. MF/25947/2010-74 Príloha č. 3 k opatreniu 4455/2003-92, bod N. písm. c/ - v časti o ekonomických vzťahoch účtovnej jednotky a spriaznených osôb sa uvádzajú tieto informácie - zoznam obchodov účtovnej jednotky dohodnutých s dcérskou účtovnou jednotkou a materskou účtovnou jednotkou bez ohľadu na to, či sa obchody medzi nimi v bežnom účtovnom období uskutočnili alebo neuskutočnili.

Podľa § 7 ods. 1 z.č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve- účtovná jednotka je povinná účtovať tak, aby účtovná závierka poskytovala verný a pravdivý obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva, a o finančnej situácii účtovnej jednotky.

Podľa § 8 ods. 1 z.č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve- účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov.

Podľa § 17 ods. 1 z.č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve- účtovná závierka je štruktúrovaná prezentácia skutočností, ktoré sú predmetom účtovníctva, poskytovaná osobám, ktoré tieto informácie využívajú (ďalej len "používatelia"). Účtovná jednotka zostavuje účtovnú závierku v prípadoch ustanovených týmto zákonom v štruktúre, ktorá nadväzuje na sústavu účtovníctva používanú v účtovnej jednotke. Účtovná závierka tvorí jeden celok.

Podľa § 17 ods. 3 písm. c/ z.č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, účtovná závierka v sústave podvojného účtovníctva okrem všeobecných náležitostí podľa odseku 2 obsahuje tieto súčasti : poznámky.

Podľa § 17 ods. 8 z.č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve - účtovná jednotka je povinná uvádzať v účtovnej závierke informácie podľa stavu ku dňu, ku ktorému sa účtovná závierka zostavuje; to platí obdobne aj pre všetky účtovné zápisy, ktoré sa uskutočňujú iba ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, ak tento zákon ďalej neustanovuje inak. Účtovná jednotka pritom zohľadňuje aj informácie týkajúce sa stavu ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka a ktoré účtovná jednotka získala do dňa zostavenia účtovnej závierky, pričom deň zostavenia účtovnej závierky si určí účtovná jednotka sama.

Podľa § 17 ods. 9 z.č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve- informácie v účtovnej závierke musia byť pre používateľa užitočné, posudzujú sa z hľadiska ich významnosti a musia byť zrozumiteľné, porovnateľné a spoľahlivé. Informácia sa považuje za významnú, ak by jej neuvedenie v účtovnej závierke alebo jej chybné uvedenie v účtovnej závierke mohlo ovplyvniť úsudok alebo rozhodovanie používateľa. Informácie v účtovnej závierke sú zrozumiteľné, ak spĺňajú požiadavky podľa § 8 ods. 5; informácie nemôžu byť vylúčené iba z dôvodu, že sú nezrozumiteľné pre používateľa. Informácie sú porovnateľné, ak spĺňajú požiadavky podľa § 7 ods. 3 a 4. Informácie v účtovnej závierke sú spoľahlivé, ak spĺňajú požiadavky podľa § 7 ods. 1 a ak sú úplné a včasné. Úplnosť informácií v účtovnej závierke sa zabezpečuje s dodržaním významnosti a so zohľadnením nákladov na ich získanie. Informácie v účtovnej závierke sú včasné, ak spĺňajú požiadavky podľa odseku 5.

Ust. § 7 zákona o účtovníctve patrí k jedným z najdôležitejších v rámci zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. Sú v ňom uvedené hlavné princípy pre účtovnú závierku. Cieľom účtovníctva nie je samotné

účtovanie, to je iba prostriedok, účtovanie má byť prostriedkom na to, aby výsledok účtovníctva, a to je účtovná závierka, podával pravdivý a presný obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva (stav a pohyb majetku, stav a pohyb záväzkov, rozdiel majetku a záväzkov, nákladov, výnosov, príjmov, výdavkov a výsledku hospodárenia účtovnej jednotky). Rozhodujúce teda nie je to, ako sa účtuje, ale či je výsledok správny. V súčasnosti sa hlavný dôraz kladie na verné a pravdivé zobrazenie skutočnosti v účtovnej závierke. Zobrazenie je verné, ak obsah položiek účtovnej závierky zodpovedá skutočnosti a je v súlade s ustanovenými účtovnými zásadami a účtovnými metódami. Účtovné zásady a účtovné metódy, ktoré účtovná jednotka používa, musia byť v súlade so zákonom o účtovníctve a príslušnými opatreniami MF SR, ale v mnohých prípadoch má účtovná jednotka možnosť voľby medzi určitými povolenými alternatívami. Zobrazenie v účtovnej závierke je pravdivé, ak sú pri ňom použité účtovné zásady a účtovné metódy, ktoré vedú k dosiahnutiu verného zobrazenia skutočností v účtovnej závierke. To znamená, že účtovná jednotka pri výbere z povolených alternatív musí zvoliť taký postup, ktorý jej umožní zostaviť účtovnú závierku tak, aby podávala pravdivý a verný obraz. Účtovná jednotka aj v prípadoch, kde má možnosť voľby, si musí vybrať takú alternatívu, ktorá jej umožní splniť základnú požiadavku na účtovnú závierku (pravdivý a verný obraz). Ak to neurobila v priebehu účtovného obdobia, musí to zohľadniť pri zostavovaní účtovnej závierky. V ust. § 8 zákona č. 431/2002 Z.z. je zadefinované, kedy sa vedie účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov. Samozrejme je tu zakotvená aj povinnosť účtovníctvo takto viesť. Účtovníctvo účtovnej jednotky je správne, ak účtovná jednotka vedie účtovníctvo podľa zákona o účtovníctve a ostatných osobitných predpisov, t. j. najmä príslušných opatrení MF SR, ktorými sú upravené Postupy účtovania a spôsob zostavovania účtovnej závierky. Účtovníctvo účtovnej jednotky je úplné, ak: - účtovná jednotka zaúčtovala v účtovnom období v účtovných knihách všetky účtovné prípady podľa § 3 zákona o účtovníctve, - za toto účtovné obdobie zostavila individuálnu účtovnú závierku, prípadne konsolidovanú účtovnú závierku, - vyhotovila výročnú správu podľa § 20 zákona o účtovníctve, prípadne konsolidovanú výročnú správu (túto povinnosť majú iba účtovné jednotky, ktoré majú povinnosť overenia účtovnej závierky audítorom), - zverejnila údaje podľa § 23d zákona o účtovníctve (t. j. uložením do registra účtovných závierok), uložením všetkých požadovaných dokumentov sú splnené aj všetky povinnosti s ich zverejňovaním, - má o týchto skutočnostiach všetky účtovné záznamy. Účtovníctvo účtovnej jednotky je preukázateľné, ak: - všetky účtovné záznamy sú preukázateľné podľa zákona o účtovníctve, - účtovná jednotka vykonala inventarizáciu. Za preukázateľný účtovný záznam sa považuje záznam, ktorého obsah priamo dokazuje skutočnosť. Rovnako je preukazný aj záznam, ktorého obsah dokazuje skutočnosť nepriamo obsahom iných preukázateľných účtovných záznamov. Druhou podmienkou preukaznosti je, že účtovná jednotka vykonala inventarizáciu v súlade so zákonom o účtovníctve.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a princípov mal aj odvolací súd za to, že obžalovaná A. B. za obdobie rokov 2009 až 2011 a obž. C. D. E. za obdobie rokov 2009 – 2010 (keďže konateľom predmetných obchodných spoločností bol od 28. marca 2007 do 14. novembra 2011) ako konatelia spoločností AR city, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 664 189, AR golf, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 665 266 a AR park, s.r.o., so sídlom Okružná 18, 059 21 Svit, IČO: 36 508 101, porušili svoje povinnosti uložené im ustanoveniami § 135 ods. 1, ods. 2 a § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka a spoločenských zmlúv jednotlivých obchodných spoločností, ust. § 17 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 5, 8 a 9 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení zákona č. 504/2009 Z.z., v zmysle ktorých boli povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, napriek tomu, že mali vedomosť, že údaje uvedené v riadnych účtovných závierkach vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. u obž. A. B. za roky 2009, 2010 a 2011 a u obž. C. D. E. za roky 2009 a 2010 nezodpovedajú skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a následne ich predložili na príslušný daňový úrad a príslušnému registrovému súdu, pričom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.09.2009 došlo medzi spoločnosťou AR city a spoločnosťou ERMANNIO TRADE & INVEST LIMITED k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 15.858.676,27,-- eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom, spoločnosťou AR golf, s.r.o., a spoločnosťou ERMANNIO TRADE & INVEST LIMITED, k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 23.183.243,64,-- eur za sumu 20.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom a spoločnosťou AR park, s.r.o. a spoločnosťou ERMANNIO TRADE & INVEST LIMITED k predaju podmienenej pohľadávky vo výške 52.756.849,73,-- eur za sumu 105.000,--eur a 1% zo sumy priznanej súdom a túto skutočnosť v rozpore s citovanými právnymi predpisom neuviedli v časti N Poznámok, k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za rok 2009, 2010, 2011, t.j. zoznam obchodov účtovnej jednotky dohodnutých

s dcérskou účtovnou jednotkou a materskou účtovnou jednotkou bez ohľadu na to, že či sa obchody medzi nimi v jednotlivých účtovných rokoch uskutočnili.

Je pritom bez pochybností, vychádzajúc z príslušných obchodných registrov, že spoločnosti AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. boli v rozhodnom čase dcérskymi spoločnosťami ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED ako aj to, že medzi uvedenými spoločnosťami došlo k zobchodovaniu hore špecifikovaných podmienených pohľadávok, pričom obžalovaní ako konatelia mali povinnosť takéto obchody uviesť v časti N Poznámok, k účtovnej závierke menovaných spoločností za príslušné roky. Aj keď obhajoba namieta, že vo svetle neskorších právoplatných civilných rozhodnutí postúpené podmienené pohľadávky z titulu náhrada škody neexistovali (boli zamietnuté ich žaloby), čo je pre konajúce súdy právne záväzne, v čase ich postúpenia, ale konatelia o tom ani nemohli vedieť (predpokladať), že nimi uplatňované pohľadávky v súdnom konaní voči Slovenskému pozemkovému fondu o náhradu škody, budú v neskorších konaniach právoplatne zamietnuté. Bolo by totiž krajne nelogické až absurdné bez akéhokoľvek právneho titulu domáhať sa voči štátu zastúpeného Slovenským pozemkovým fondom tak vysokých nárokov na náhradu škody (cez 100 miliónov eur s príslušenstvom) prostredníctvom súdov a pritom zaplatiť aj vysoké súdne poplatky za podané žaloby, znášania trov vlastného právneho zastúpenia, nevynímajúc nákladov právneho zastúpenia protistrany v prípade neúspechu v konaní ako aj ďalších trov konania, ak by sa žalobcovia nedomnievali (museli s určitou mierou pravdepodobnosti očakávať ekonomický úžitok, resp. úspech v súdnom konaní), že nimi uplatnené pohľadávky nemajú aspoň určitý reálny základ (o ich existencii si dali spracovať aj príslušné znalecké posudky na vyčíslenie nárokov na náhradu škody za nimi uvádzané zmarené investície a ušlý zisk). Jednotlivé obchodné spoločnosti (AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o.) prostredníctvom svojich štatutárnych orgánov pritom 29.09.2008 na súde žalovali nároky na náhradu škody a neskôr v mene týchto spoločností 29.09.2009 (t.j. presne po jednom roku) tieto podmienené pohľadávky odplatne postúpili materskej účtovnej jednotke spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, pričom tieto obchody medzi dcérskou účtovnou jednotkou a materskou spoločnosťou v rozpore s príslušnými právnymi predpismi a opatrením Ministerstva financií SR neuviedli v časti N Poznámok, k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za rok 2009, 2010, 2011. Obžalovaní ako konatelia uvádzaných obchodných spoločností mali povinnosť (teda nie už možnosť) v Poznámkach k účtovnej závierke v časti N písm c) uvádzať zoznamy týchto obchodov, bez ohľadu na to, či sa obchody medzi nimi v bežnom účtovnom období uskutočnili alebo neuskutočnili. Takýmto konaním, t.j. neuvedením predmetných obchodov v Poznámkach, zatajili dôležitú informáciu o predaji pohľadávok v rozpore s príslušnými účtovnými predpismi, o čom sa nemohli dozvedieť významní užívatelia účtovnej závierky (napr. Daňový úrad, spoločník CIFI SA). Po predaji pohľadávok sa obchodné spoločnosti vzdali svojich možných príjmov zo súdnych sporov v celom rozsahu a ostala už im len podmienená pohľadávka vo výške stanovenej jednotlivými zmluvami, čo mohlo mať nepochybne vplyv na ich ekonomickú a finančnú situáciu. Ekonomicky by bolo pritom nelogické postupovať materskej spoločnosti neexistujúce pohľadávky. V tomto smere sa skôr javí, že dôvodom takéhoto postupu – postúpeniu pohľadávok zo súdneho sporu- bolo to, že v prípade úspechu obchodných spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. voči Slovenskému pozemkovému fondu na náhradu škody, by prípadný súdom priznaný výnos bol zdaňovaný podľa cyperských daňových prepisov, ktoré sú v tomto smere veľmi zhovievavé, na rozdiel od slovenského zákona o dani z príjmov. Účtovná závierka vrátane poznámok je pritom jediným výstupom z účtovníctva na kontrolu účtovníctva a z nej vyplývajúcej informácii pre rozhodovanie bežného používateľa účtovnej závierky, ktorý nemá právo nahliadať do účtovných dokladov (na rozdiel od daňového úradu) a musí sa len spoľahnúť na údaje, ktoré sú uvedené v účtovnej závierke a ak tam žiadne obchody s materskou spoločnosťou nie sú uvedené, nemá inú možnosť ako si to preveriť a teda musí tomu veriť. V poznámkach pritom neboli uvádzané informácie o postúpení pohľadávok, ktoré boli v súdnych konaniach uplatnené v rádovo desiatok miliónov eur, čo pre úsudok a rozhodovanie bežných užívateľov účtovnej závierky bol nepochybne významný údaj.

Krajský súd preto uvedené konanie právne posúdil ako zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo zatají povinné údaje o závažných skutočnostiach vo výkaze, v hlásení, vo vstupných údajoch vkladných do počítača alebo v iných podkladoch slúžiacich na kontrolu účtovníctva a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania – porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona. Vychádzal pritom aj z právneho názoru uvedeného vo vyššie zmienenom rozsudku Najvyššieho súdu

SR (5Tdo/7/2023 zo dňa 27.04.2023), podľa ktorého v prípade skutkovej podstaty trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 Trestného zákona ide o skutkovú podstatu trestného činu s blanketovým charakterom, pričom je potrebné pri právnej kvalifikácii konania páchatel'a upriamiť pozornosť okrem výslovného znenia príslušných ustanovení Trestného zákona aj na právne normy mimotrestného charakteru. Ustanovenie § 135 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov jasne stanovuje, že konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti. Predmetná skutková podstata obsahuje subjekt všeobecný, t. j. páchatel'om daného trestného činu môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba, ktorá uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo zatají povinné údaje o závažných skutočnostiach vo výkaze, v hlásení, vo vstupných údajoch vkladanych do počítača alebo v iných podkladoch slúžiacich na účely taxatívne vymedzené v písm. a/ - g/ ods. 1 daného ustanovenia. Zatajenie povinných údajov pritom môže vykonať ktorákoľvek osoba bez ohľadu na jej postavenie v rámci obchodnej spoločnosti. Zo samotnej skutočnosti, že ide o povinné údaje, pričom povinnosť uvádzania týchto údajov je stanovená zákonom, nemožno vyvodzovať fakt pre kvalitatívne posúdenie subjektu dopúšťajúceho sa trestnej činnosti subsumovateľnej pod ustanovenie § 259 Trestného zákona. Zatajenie povinných údajov je jedným zo znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 Trestného zákona a teda charakterizuje konanie, ktoré v zmysle predmetného zákonného ustanovenia je sankcionovateľné ako trestný čin. Predmetná skutočnosť však nijakým spôsobom nedeterminuje páchatel'a uvedeného trestného činu ako subjekt špeciálny, eventuálne konkrétny, keďže z popísaného konania nemožno reštriktivizovať postavenie subjektu daného trestného činu pri tej konštrukcii skutkovej podstaty trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 Trestného zákona tak, ako je uvedená v zákone, ako subjektu všeobecného. Najvyšší súd pritom konštatoval, že nie je možné argumentovať apriórnu nemožnosťou právnej kvalifikácie konania konatel'a obchodnej spoločnosti zároveň v základnej, ako i kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona. O porušenie zákazu kvalifikačnej duplicity (ako hmotnoprávneho vyjadrenia zásady ne bis in idem) by išlo vtedy a len vtedy, ak by sa rovnaký znak, nachádzajúci v základnej skutkovej podstate, pričítaval popri tomto znaku základnej skutkovej podstaty aj v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, pričom v predmetnom prípade však k porušeniu uvedeného zákazu nedochádza.

Vo vzťahu k oslobodzujúcej časti tohto rozsudku krajský súd sa čiastočne stotožnil s argumentáciou strany obhajoby ohľadne neuvádzania podmienených pohľadávok voči Slovenskému pozemkovému fondu, ktoré boli v tom čase žalované na Okresnom súde Poprad neuviedli v časti L Poznámok, k účtovnej závierke spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za roky 2009, 2010 a 2011, čím zatajili významnú podmienenú pohľadávku voči ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED a to z týchto dôvodov.

Z výpovedi znalca ako aj z oboznámených znaleckých posudkov Ing. Pavla Šimu, okrem iného vyplýva, spodná hranica, od ktorej sa podmienený majetok má vykazovať v poznámkach nie je stanovená. To znamená, že pri pravdepodobnosti medzi 0 a 50% sa neuvádza ani v poznámkach, pri pravdepodobnosti od viac ako 50 % až do takmer isté, sa uvádza v poznámkach a od takmer isté až do pravdepodobnosti 100% sa vyказuje v úvahe a nie v poznámkach. Od 01.01.2003 do 31.12.2004 bola povinnosť účtovať všetky pohľadávky (aj podmienené) ako súčasť vykazovaného majetku, ak to je takmer isté. Nakoľko podľa rozhodnutia spoločnosti nebolo takmer isté, že pohľadávku za ušlý zisk v takej výške zodpovedná osoba za škodu zaplatí, nebola spoločnosť v roku 2008 povinná zaúčtovať a vykázať majetok v súvahe za rok 2008. Keďže nebola povinnosť zaúčtovať pohľadávku za ušlý zisk, táto pohľadávka nemala žiaden dopad na hospodársky výsledok a zdaňovanie. Znalec ale tvrdí, že spoločnosť bola povinná uviesť túto pohľadávku v poznámkach za rok 2008 v časti L. Zároveň, ak v roku 2009 uvedené spoločnosti predávali majetok- pohľadávku zo súdneho sporu spoločnosti ERMANNO TRADE & INVEST LIMITED, čím vznikla nová podmienená pohľadávka vo výške odplaty za túto pohľadávku, boli preto povinné to uviesť v časti L c/ Poznámok. Spoločnosti neuvádzali v častiach L, N a E Poznámok k účtovnej závierke údaje, ktoré neskôr preložili súdu v sporovom konaní.

Naproti tomu z oboznámeného listinného dôkazu - znaleckého posudku 2/2019 C. Q. N. vyplýva, že za roky 2008 až 2011 bolo v prvotnej účtovnej evidencii dostatok podkladov slúžiacich na kontrolu účtovníctva ohľadom súdnych sporov a podmieneného majetku, ohľadom postúpenia pohľadávok

a teda neboli zamlčané informácie k zisteniu existencie súdnych sporov a podmieneného majetku – pohľadávky, ako ani k postúpeniu týchto pohľadávok na ERMANNIO TRADE & INVEST LIMITED. Neuvedenie vybraných informácií v účtovných závierkach za roky 2007 až 2014 má nevýznamný vplyv na úsudok a rozhodovanie užívateľov účtovnej závierky. Súčasne podmienený majetok Mikro účtovných jednotiek (ďalej aj ako Mikro ÚJ) od roku 2015 už výslovne nie je považovaný za významný údaj, ktorý musí Mikro ÚJ uvádzať ako povinný údaj v prílohe v účtovnej závierke (k tomu pozri opatrenie Ministerstva financií SR z 03.12.2014 č. MF/23377/2014-74), pričom spoločnosti AR park s.r.o., AR city s.r.o. a AR golf s.r.o. by boli zaradené do tejto kategórie vzhľadom na ich veľkosť. Na tomto je možné demonštrovať jednoznačnosť nevýznamnosti neuvedenia podmieneného majetku v Poznámkach k účtovnej závierke (viď opatrenie Ministerstva financií platným od 01.01.2015).

V zmysle Prílohy č. 3 k Opatreniu MF SR č. 4455/2003-92, (platné a účinné v žalovanom období) ktorá upravuje vzorové Poznámky k v účtovnej závierke, v bode L, pod písm. c/ sa uvádzajú informácie o podmienenom majetku, ich opis a hodnota, pričom za druhou bodkočiarkou je uvedené, že: „informácie o možnom majetku sa neuvádzajú len, ak je zvýšenie ekonomických úžitkov nepravdepodobné.“ Znalec C. R. pri spracovaní svojich znaleckých posudkov vychádzal z toho, že posudzované spoločnosti sa dozvedeli o predpokladanej škode a ušlom zisku z odborného posudku 2/2008 INTERAUDIT Trenčín, pričom o tom neúčtovali v účtovných knihách, ani neuviedli v poznámkach. Pri spracovaní znaleckých posudkov mal informáciu, že na Okresnom súde Poprad existujú pohľadávky, ktoré si uplatnili spoločnosti AR park s.r.o., AR city s.r.o. a AR golf s.r.o., ktoré ale pri vypracovaní posudkov nenašiel v účtovnej závierke alebo poznámkach a vtedy tam konštatoval, že existuje rozdiel týkajúci sa toho, že na súde pohľadávky existuje a v účtovníctve pohľadávka neexistuje. Tieto pohľadávky neboli fiktívne, vzhľadom k tomu, že boli predmetom súdneho sporu a nachádzali sa v spise Okresného súdu Poprad.

Vypočítaná zástupkyňa Finančného riaditeľstva SR C. B. F. uviedla, že účtovníctvo funguje na základe zásady opatrnosti, čo znamená nenadhodnocovať majetok a nepodhodnocovať záväzky. To platí pre súvahu, ale takisto aj pre poznámky. Ako konštatovali vypočítaní znalci Ing. Šima a pracovníčka Finančného riaditeľstva, neuvedenie podmienených pohľadávok do Poznámok nie je rozhodujúce pre správcu dane a nie je to rozhodujúce (nemá podstatný význam) pre určenie základu dane, pretože to základ dane nijakým spôsobom neovplyvňuje. Je to iba informácia pre správcu dane, aby v budúcich obdobiach prihladal na túto skutočnosť. O tom, že ide o nevýznamnú informáciu aj pre iných užívateľov účtovných závierok svedčí aj tá skutočnosť, že v zmysle opatrenia Ministerstva financií SR platného od 01.01.2015, týkajúcej uvádzania takýchto podmienených pohľadávok v časti poznámok, bola takáto povinnosť Mikro ÚJ zrušená. Teda ani príslušné ministerstvo už v súčasnosti neprikladá takémuto poznatku taký podstatný/rozhodný význam, ktorý by museli aj naďalej účtovnej jednotky vykazovať v časti Poznámok.

V súvislosti s vyššie uvedeným sa preto krajský súd bližšie zaoberal otázkou trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaných, ktorí, v zmysle skutkovej vety, mali okrem iného ako konatelia uviesť údaje v riadnych účtovných závierkach vrátane povinných príloh spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. za roky 2008, 2009, 2010 a 2011, ktoré nezodpovedali skutočnosti, tieto údaje overili, riadne účtovné závierky predložili na schválenie valnému zhromaždeniu spoločností AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. a následne ich predložili na príslušný daňový úrad a príslušnému registrovému súdu, keďže podmienený majetok Mikro účtovných jednotiek od roku 2015 už výslovne nie je považovaný za významný údaj, ktorý musí Mikro účtovná jednotka uvádzať ako povinný údaj v prílohe účtovnej závierky (viď opatrenie MF SR platného od 01.01.2015) a či v takýchto prípadoch je možné vyvodzovať trestnú zodpovednosť páchatel'a za porušenie povinnosti - uviesť povinný údaj, ktorá už v čase rozhodovania súdu nie je mimotrestnou normou obligatórne uložená v neskončených trestných veciach a či je možné postupovať analogicky podľa ustanovenia § 84 Trestného zákona, ktoré hovorí o zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona (aj keď len trestného – a či by bolo možné analogické použitie predmetného ustanovenia v prospech páchatel'a). Podstatou posudzovania trestnosti činu nie je len posudzovanie ustanovení Trestného zákona, ale aj zákonov na ktoré Trestný zákon vyslovene odkazuje vo svojich skutkových podstatách, nakoľko práve od nich často závisí to, či konanie určitej osoby bude trestné alebo beztrestné. Pri posudzovaní trestnosti činu sa teda neposudzujú len ustanovenia Trestného zákona, ale berie sa do úvahy aj súhrn všetkých do úvahy prichádzajúcich blanketových právnych predpisov účinných v tom istom čase, ktoré majú vplyv nielen na otázku, či posudzovaný čin páchatel'a je vôbec stíhateľný, ale aj na otázku, pre ktorý trestný čin. Preto sa podľa času spáchania musí posudzovať aj to, ktoré právne normy dopĺňajú blanketové dispozície Trestného zákona.

Je síce pravdou, že k zmene zákona o účtovníctve v tejto časti nedošlo, ale obžalovaným sa kládlo za vinu, že neuvádzali v Poznámkach k účtovnej závierke údaje, povinnosť ktorých zverejnenie ukladalo opatrenie Ministerstva financií SR. Ak teda takéto konanie by bolo trestné do 31.12.2014 ale od 01.01.2015 už takéto povinnosť Mikro ÚJ a ich štatutárnym orgánom nie je takéto predpisom uložená, tak potom nemôžu už orgány činné v trestnom konaní neuvádzanie týchto údajov v Poznámkach za účtovné závierky predkladané príslušnému daňovému za rok 2015 a nasledujúce trestne stíhať. Ak potom nie je v súčasnosti už takéto konanie trestné je potrebné podľa názoru krajského súdu pri posudzovaní trestnosti činu vychádzať jednak z ustanovení § 2 ods. 1 Trestného zákona a § 84 Trestného zákona a takéto čin nepovažovať za trestný, keďže použitie nového(mimotrestného) práva je pre páchatel'a priaznivejšie ako právo skoršie. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie otázky, či použitie neskoršieho zákona by bolo pre páchatel'a priaznivejšie, je celkový výsledok z hľadiska trestnosti, ktorého by bolo pri aplikácii toho či iného zákona dosiahnuté s prihliadnutím ku všetkým právne rozhodným okolnostiam konkrétneho prípadu. Použitie nového práva je teda pre páchatel'a priaznivejšie vtedy, pokiaľ jeho ustanovenia posudzované ako celok poskytujú výsledok priaznivejší ako právo skoršie (napr. čin by nenaplnil znaky žiadneho trestného činu a neprichádzalo by do úvahy ani postúpenie veci príslušnému orgánu na ďalšie konanie). Podstatou posudzovania trestnosti činu nie je len posudzovanie ustanovení Trestného zákona, ale aj zákonov na ktoré Trestný zákon vyslovene odkazuje vo svojich skutkových podstatách, nakoľko práve od nich často závisí to, či konanie určitej osoby bude trestné alebo beztrestné. Pri posudzovaní trestnosti činu sa teda neposudzujú len ustanovenia Trestného zákona, ale berie sa do úvahy aj súhrn všetkých do úvahy prichádzajúcich blanketových právnych predpisov účinných v tom istom čase, ktoré majú vplyv nielen na otázku, či posudzovaný čin páchatel'a je vôbec stíhateľný, ale aj na otázku, pre ktorý trestný čin. Preto sa podľa času spáchania musí posudzovať aj to, ktoré právne normy dopĺňajú blanketové dispozície Trestného zákona.

Ku konaniu kladeného obžalobou za vinu obžalovaným týkajúceho sa toho, že nerozhodli o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R a neúčtovali o zmarenej investícii ako o škode a napriek tomu si túto škodu zo zmarenej investície uplatnili, krajský súd svoj názor vyjadril už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení. Pre pripomenutie však znova uvádza, že podľa výpovedí obžalovaných ako aj svedkov (C. R. S.), znalca Ing. Pavla Šima, spoločnosti AR city, s.r.o., AR golf, s.r.o. a AR park, s.r.o. boli založené za účelom realizácie projektu OKKO G.E.R. a realizácia tejto investície mala byť prakticky jediným ich reálne vykonávaným predmetom podnikania. Išlo teda o hlavný (nosný), predmet ich obchodnej činnosti. Zo spoločenských zmlúv (zakladateľských listín) týchto spoločností s ručením obmedzením zhodne vyplýva, že o schválení zmien týkajúcich sa podnikateľskej činnosti spoločnosti rozhoduje valné zhromaždenie. Je nepochybné, že v prípade rozhodovania o zrušení prác a trvalom zastavení prác v projekte OKKO G.E.R., keďže ide asi o najdôležitejšiu zmenu v hospodárskom a obchodnom živote vyššie menovaných obchodných spoločností, si takúto kompetenciu v zmysle jednotlivých spoločenských zmlúv vymienilo do svojej pôsobnosti valné zhromaždenie, ktoré je najvyšším orgánom spoločnosti. Rozsah pôsobnosti valného zhromaždenia ustanovený Obchodným zákonníkom možno spoločenskou zmluvou alebo stanovami rozšíriť. Valné zhromaždenie si môže vyhradiť na rozhodovanie aj vecí, ktoré inak patria do pôsobnosti konateľov (napr. rozhodovanie vo veciach obchodného vedenia). V žiadnom prípade však nemôže na seba preniesť oprávnenie konateľov konať v mene spoločnosti, ktoré zo zákona patrí iba konateľom ako členom štatutárneho orgánu. Zároveň platí, že valné zhromaždenie má právo kedykoľvek si vyhradiť rozhodovanie aj o tých otázkach, o ktorých podľa zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov má rozhodovať iný orgán, a to dokonca aj vtedy, keď takéto postup spoločenská zmluva výslovene neurčuje. Toto právo vyplýva valnému zhromaždeniu ako najvyššiemu orgánu spoločnosti priamo zo zákona.

Vzhľadom na takto rozdelené kompetencie medzi obžalovanými ako konateľmi uvádzaných spoločností s ručením obmedzeným a ich valnými zhromaždeniami je zjavné, že o zrušení projektu OKKO G.E.R. a trvalom zastavení prác nemohli rozhodnúť samotní obžalovaní ako konatelia bez toho, aby o tom nemuseli predtým rokovať a rozhodnúť valné zhromaždenie v súlade so spoločenskou zmluvou. Keďže v danom prípade takéto rozhodnutie valného zhromaždenia absentuje, obžalovaní ako konatelia potom neboli oprávnení ale aj povinní účtovať o zmarenej investícii ako o škode. Napokon aj konajúci prokurátor v záverečnej reči uviedol, že skutok bol koncipovaný nie v zmysle toho, že obžalovaní v pozícii konateľov nerozhodli o zmarenej investícii ako o škode, táto časť bola návetím, z ktorej vyplýva to, že skutočnosti v tomto rozsahu neuviedli v poznámkach účtovných závierok za konkretizované obdobia, čo teda navrhuje v skutkovej vete upraviť tak, že do účtovných závierok neuviedli skutočnosti zodpovedajúce

reálnemu stavu v obchodných spoločnostiach. Odvolací súd k tomu len dodáva, že prokurátor vôbec nešpecifikoval a ani nekonkretizoval aké skutočnosti nemali konatelia- obžalovaní uviesť a ktoré by súčasne nezodpovedali reálnemu stavu v spoločnostiach.

Zohľadniac vyššie prezentované skutočnosti a názory dospel krajský súd k záveru, že vo vzťahu k časti konania kladeného obžalovaným za vinu nastali v dôsledku zmeny mimo trestných noriem (povinnosti uvádzania podmienených pohľadávok v časti L Poznámok k účtovnej závierke po 01.01.2015) k zániku trestnosti činu podľa § 285 písm. f/ Trestného zákona a preto oslobodil obidvoch obžalovaných z časti spod obžaloby prokurátora tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Keďže krajský súd časť konania obžalovaných oslobodil, bol povinný zrušiť celý napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku a vo veci sám rozhodnúť.

Za trestný čin uvedený v § 259 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, je možné uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky. Pri jeho kvalifikovanej podobe aj podľa ods. 3 písm. b/ Trestný zákon umožňuje uložiť páchatel'a potrestať odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Ohľadne hodnotenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaných A. B. a C. D. E. si krajský súd osvojil argumentáciu okresného súd a pri posudzovaní ich osôb ako aj pri určovaní druhu a výmery trestu na ne prihliadol.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestoch obvineným je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote, nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Účelom trestného konania je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom je potrebné rešpektovať ich základné práva a slobody. Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou EŠLP posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu akými sú napríklad zložitnosť prípadu, chovanie procesných strán, štátnych orgánov a podobne. V prejednávacom prípade je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že sa nejednalo až o natoľko rozsiahlu alebo komplikovanú ekonomickú vec, aby dĺžka konania od začatia trestného stíhania (18.11.2014) do jej právoplatného skončenia trvala bezmála 9 rokov a preto je potrebné v tomto prípade ju hodnotiť ako neprimeranú a je potom takou okolnosťou, ktorá odôvodňuje mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že s prihliadnutím na neúmernú dĺžku trestného konania, kedy od spáchania posledného čiastkového konania (27.marca 2012) až po meritórne rozhodnutie vo veci uplynula doba viac ako 11 rokov, čo nemožno v súlade s judikatúrou európskych súdov považovať za primeranú dĺžku konania, boli podľa názoru krajského súdu splnené u oboch obžalovaných podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Ukladanie prísnejšieho trestu, keď od dokonania skutku prešlo už viac ako 11 rokov, by bolo podľa názoru odvolacieho súdu neprimerané prísne a neúčelné.

V kontexte uvedeného preto krajský súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím najmä na osoby obžalovaných a zistenie, že sa u nich nejedná o zvlášť narušených páchatel'ov (neboli doposiaľ súdne trestaní) a v danom prípade šlo o ojedinelé vybočenie inak z riadneho spôsobu života, vyvodil záver, že uloženie trestu obžalovaným v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (na 3 až 8 rokov) by bolo pre nich neprimerane prísne a ochranu spoločnosti možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Odvolací súd v rámci všeobecných

zásad platných pre ukladanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväzil aj okolnosti na strane obžalovaných a zastáva názor, že uložený trest odňatia slobody obž. A. B. v trvaní 8 mesiacov a obž. C. D. E., keďže tento už nepodával daňové priznanie za rok 2011 spolu s povinnými prílohami, vo výmere 7 mesiacov v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov vzhľadom na vyššie uvedené a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osôb obžalovaných, ich pomery a možnosti nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu.

Po vyhodnotení všetkých okolností súvisiacich s rozhodovaním o spôsobe výkonu uloženého trestu bol aj zo strany krajského súdu vyvodенý záver, že sú splnené podmienky ustanovené v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, a preto bol výkon uloženého trestu odňatia slobody obom obžalovaným podmienčne odložený a stanovenia skúšobnej doby na 1 rok. Odvolací súd má za to, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu a účel trestu odňatia slobody sa dosiahne i bez jeho výkonu. Obžalovaní v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukážu, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Krajský súd súčasne uložil obom obžalovaným trest zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa obchodných spoločností na dobu jedného roka, keďže k páchaniu súdnej trestnej činnosti došlo práve pri vykonávaní funkcie štatutárneho orgánu.

K odvolacím námietkam obhajoby krajský súd poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti prípadu, ktoré vzal do úvahy jednak vo vzťahu k odsudzujúcej tak aj k oslobodzujúcej časti tohto rozsudku. Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Tdo 36/2015 zo dňa 25. augusta 2015). Podstatou podaného odvolania je totiž snaha obžalovaných dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky odvolateľov dospel k odlišným skutkovým záverom. Všetky uskutočnené dôkazy ale odvolací súd náležite, jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k vyššie uvedeným skutkovým a právnym záverom, ktoré podľa jeho názoru už plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Predmetné skutky sa aj podľa názoru krajského súdu čiastočne stali tak, ako sú ustálené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a nepochybne ich spáchali obžalovaní tam rozvedeným konaním. O týchto skutkových záveroch nemá odvolací súd žiadne pochybnosti a vychádzajú z konkrétnych vykonaných dôkazov, ktoré vo svojom súhrne jednoznačne usvedčili obžalovaných z ich spáchania. Všeobecnou povinnosťou konateľa je pritom vykonávanie jeho pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Odbornú starostlivosť zákon nedefinuje, ale v zmysle ustálenej judikatúry ide o výkon funkcie konateľa na informovanom základe, po dôkladnom zvážení predpokladateľných eventualít postupu a jeho následkov a v súlade so všeobecnými znalosťami a skúsenosťami konateľa. Obchodný zákonník tieto povinnosti bližšie dopĺňa aj povinnosťou konateľa zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, ako aj povinnosť neuprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti. Konateľ teda logicky musí najskôr vynaložiť primerané úsilie na to, aby záujmy spoločnosti spoznal a následne s odbornou starostlivosťou posúdil, ako má konať. Skutkovým omylom páchatel'a preto nie je ani konanie, keď v dôsledku nedostatku odborných znalostí považuje určité konanie za dovolené a to v rozpore so skutočnosťou, pretože v pochybnostiach sa nie je možné, bez ďalšieho, spoľahnúť len na svoj vlastný úsudok, ale je nutné získať potrebné informácie od osôb, ktoré takéto odborné znalosti majú. V takýchto prípadoch ide o konanie, ktorého sa páchatel' mohol ľahko vyvarovať, to platí najmä v prípadoch, keď v subjektívnych pochybnostiach (napríklad ohľadne výkladu účtovných zákonov, či opatrení) nezvolí tú možnosť, ktorá je v súlade so zákonom (a to napríklad po doplnení informácií od osoby s odbornými zna-

losťami), ale úmyselne zvolí tú, ktorá je pre neho výhodnejšia. Obžalovaní pôsobili ako konatelia (štatutárny orgán) obchodných spoločností, pričom podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka boli povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a to aj ohľadne plnenia daňových, účtovných a predkladacích povinností zo strany obchodnej spoločnosti, v mene ktorých konali a ktorá bola daňovým subjektom. Za takýchto okolností sa obžalovaní nemôžu dovolávať konania v skutkovom omyle a už vôbec nie neznalosti právnych predpisov. Poznámky sú pritom rovnocennou súčasťou účtovnej závierky účtovnej jednotky a majú obsahovať rovnako presné, úplné, spoľahlivé, zrozumiteľné a navyše užitočné údaje. Od účtovných výkazov sa významne líšia, a to z dôvodu ich slovného a opisného charakteru o početných skutočnostiach dejúcich sa v účtovnej jednotke za prezentované obdobia.

K premlčaniu trestného stíhania namietaného obhajobou je potrebné uviesť, tak ako to už vyjadril aj najvyšší súd, ktorý uložil odvolaciemu súdu posúdiť opätovne existenciu dôvodov pre zastavenie trestného stíhania, že posledné daňové priznanie za rok 2011 aj s príslušnými prílohami (najmä poznámkami) podľa prezenčnej pečiatky Daňového úradu Prešov bolo podané na tomto úrade 27.03.2012 a to rovnako za všetky obchodné spoločnosti, t.j. AR park s.r.o., AR city s.r.o. a AR golf s.r.o. Od tohto momentu potom začala plynúť doba premlčania, ktorá by v prípade ustálenia a právneho kvalifikovania konania obžalovaných podľa § 259 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona uplynula po troch rokoch, t.j. 27.03.2015 a podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona 27.03.2022 (teda po 10 rokoch). Podľa § 87 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a. Obvinenie bolo vznesené A. B. a C. D. E. dňa 08.12.2015. Podľa odpisu z registra trestov ani jeden z obžalovaných nebol súdne trestaný, preto v danom prípade nemohli nastať účinky § 87 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona. Je teda celkom zjavné, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu trestného stíhania, pretože podľa ustálenej právnej kvalifikácii konania obžalovaných (§ 259 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona) by to nastalo až dňa 27.03.2022, teda až po vznesení obvinenia (toto bolo vydané až dňa 08.12.2015).

K námietke obžalovaného E. uvedenej v rámci konania na odvolacom súde, že sa vzdal konateľstva v predmetných obchodných spoločnostiach k 01.01.2011 je potrebné uviesť, že v danom prípade nedošlo v tom čase k zvolaniu valného zhromaždenia týchto spoločností. Ak by sme aj vychádzali z ust. § 66 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, tak by aj v takomto prípade bolo vzdanie sa funkcie člena štatutárneho orgánu obžalovaným účinné až ku dňu 01.04.2011, teda až v čase, kedy už došlo k podaniu daňových priznaní spolu s prílohami za rok 2010 na príslušnom daňovom úrade. Z uvedeného vyplýva, že v čase ich podávania bol ešte obžalovaný povinný vykonávať funkciu konateľ'a v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo obžalovaného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré v podstatných bodoch a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo obžalovaného na spravodlivý proces. K trestnej zodpovednosti postačí, ak sú páchatel'ovi známe rozhodné skutkové okolnosti, od ktorých sa odvíjajú jeho povinnosti ako štatutárneho orgánu.

Taktiež nedošlo ani k porušeniu práva obžalovaných na obhajobu tým, že súd, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, hodnotí dôkazy ináč než je predstava obžalovaného alebo inej strany v konaní. Obžalovaní mali v plnej miere v rámci trestného konania zabezpečené právo na obhajobu. Z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že zásadným porušením práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa rozumie najmä porušenie práva na nutnú obhajobu, alebo stav kedy obvinený po určité časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, pričom práve v tom čase orgány činné v trestnom konaní reálne vykonávali procesné úkony smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu. Z obsahu spisov takéto skutočnosti nevyplývajú. Z predloženého

trestného spisu je možné konštatovať, že uplatňovanie práva na obhajobu bolo od vznesenia obvinenia zachovávané v medziach príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokuratúra ohľadne použitia inštitútu o mimoriadnom znížení trestu obžalovaným krajský súd poukazuje na vyššie uvedené okolnosti, ako aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri svojom rozhodovaní ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu a v dôsledku neopakovania tých istých skutočností v celom rozsahu na ne odkazuje. V súčasnej dobe kedy od posledného rozhodnutia okresného súdu dňa 09.06.2021 do terajšieho rozhodnutia krajského súdu uplynula doba ďalších viac ako 2 rokov a 4 mesiacov, na čom neniesli obžalovaní žiadnu zodpovednosť, aj uloženie trestu odňatia slobody vo výmere na 1 rok považuje odvolací súd za neprimerane prísne. Z vyššie uvedeného je totiž zrejmé, že osobnosti obžalovaných výrazne narušené nie sú a preto možno dôvodne očakávať, že ich prevýchova bude lepšie zabezpečená miernejšou sankciou. Krajský súd súčasne dodáva (v súlade s rozhodovacou praxou najvyššieho súdu, napr. rozsudok 4 Tdo 12/2009) , že použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda zníženie zákonnej trestnej sadzby pod dolnú hranicu prichádza do úvahy aj pri kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu, pričom kumulatívne nie je možné vylúčiť aj použitie niektorej z alternatív uvedených v ustanovení § 39 ods. 2 Trestného zákona. Odvolací súd preto vo výroku o treste prihliadol k skôr uvedeným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré sú pri úvahách o druhu a výške trestu rozhodujúce, k okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a, dĺžke trestného konania a na všetky vyššie uvedené skutočnosti súvisiace s primeranosťou a proporcionalitou trestu uvedené v tomto rozhodnutí. Krajský súd má za to, že na podklade vykonaného dokazovania je možné urobiť odôvodnený záver o tom, že účel trestu je možné dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania v súlade s ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Z týchto dôvodov krajský súd vyhodnotil odvolania obžalovaných A. B. a C. D. E. ako čiastočne dôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a súčasne nevyhovел odvolaniu prokurátora čo do neprimeranosti uložených trestov.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.